

FŐVÁROSI ÍTÉLŐTÁBLA
3.Kf.27.649/2006/4. szám

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN !

A Fővárosi Ítéltábla a Szentmiklósi & Társa Ügyvédi Iroda ügyintéző: dr. Fábry György ügyvéd által képviselt felperesnek a jogtanácsos által képviselt **Közbeszerzések Tanácsa Közbeszerzési Döntőbizottság** (1024 Budapest, Margit krt. 85.) alperes ellen közbeszerzési ügyben hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indult perében a Fővárosi Bíróság 2006. július 14. napján kelt 13.K.31.582/2005/14. számú ítélete ellen a felperes által 15. sorszám alatt előterjesztett fellebbezésére meghozta az alábbi

Í T É L E T E T

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 15.000 (Tizenötezer) forint másodfokú perköltséget.

A fellebbezési illetéket az állam viseli.

Ez ellen az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A felperes 2005. február 8-án érkezett beadványában az ajánlattételi felhívás egyidejű megküldésével tájékoztatta az alperes elnökét arról, hogy a közbeszerzésekről

szóló 2003. évi CXXIX. törvény (a továbbiakban: Kbt.) 125. § (2) bekezdésének a) pontja alapján hirdetmény közzététele nélküli tárgyalásos eljárást indít. Az eljárásfajta választását azzal indokolta, hogy 2004. október 18-án a Kbt. IV. fejezete szerinti nyílt eljárást indított árubeszerzés tárgyban hét termékcsoporthoz tekintetében, termékcsoporthozként részajánlat tételét biztosította. A harmadik termékcsoporthoz tárgyra - mirelit termékek - három a Kbt. 88. § (1) bekezdésének d), illetve f) pontja szerinti érvénytelen ajánlat érkezett, ezért az eljárást e termékcsoporthoz részében a Kbt. 92. § b) pontja alapján eredménytelennek nyilvánította. Közölte, hogy a nyílt eljárásban érvénytelen ajánlatot tett ajánlattevőket hívta fel ajánlattételre. Az ajánlattételi felhívásban a IV.1. pont szerint az eljárásfajta jogcímét a tájékoztatóval egyezően a Kbt. 125. § (2) bekezdésének a) pontját jelölte meg.

A Döntőbizottság elnöke által hivatalból kezdeményezett jogorvoslati eljárás során a felperes bejelentette, hogy elírta a hirdetmény nélküli tárgyalásos eljárás jogalapját, az helyesen a Kbt. 125. § (1) bekezdése, melyet a tájékoztatás indokolása is igazol.

Az alperes D.111/7/2004. számú határozatával megállapította, hogy a felperes megsértette a Kbt. 125. § (2) bekezdésének a) pontját. Az ajánlatkérőt ezért 500.000 Ft bírsággal sújtotta. Kifejtette, hogy a Kbt. objektív alapú jogsértést és felelősséget állapít meg, ezért az adminisztratív hibára hivatkozás nem vehető figyelembe, a választott eljárásfajta jogszerűségét a Döntőbizottság elnökéhez címzett értesítés és az ajánlattételi felhívás alapján kell megítélni. A Kbt. 125. § (2) bekezdésének a) pontja szerinti eljárás lefolytatására akkor van lehetőség, ha a nyílt vagy meghívásos eljárás a 92. § a) pontja alapján volt eredménytelen. A felperes azonban a nyílt eljárást a Kbt. 92. § b) pontja alapján nyilvánította eredménytelennek, ezért a megjelölt (elírt) jogcím jogsértő volt, függetlenül attól, hogy a jogalap téves megjelölése felróható volt-e vagy nem.

A felperes által a jogorvoslati eljárás megindítását követően megjelölt másik jogcím szerinti - a Kbt. 125. § (1) bekezdése - törvényi feltételek sem álltak fenn. Nem elegendő a Kbt. 92. § b) pontjában írt feltétel megvalósulása, a másik követelmény, miszerint nem vehetnek részt a hirdetmény közzététele nélküli tárgyalásos eljárásban azok az ajánlattevők, akiknek ajánlatát az ajánlatkérő a korábbi eljárásban a Kbt. 88. § a)-e) pontja alapján nyilvánította érvénytelennek, azért nem teljesült, mert a nyílt eljárásban a felperes az ajánlattevők ajánlatát a Kbt. 88. § (1) bekezdésének d); illetve f) pontja alapján nyilvánította érvénytelennek. Ebből következően azt az ajánlattevőt, akinek ajánlata érvénytelenségét a 88. § (1) bekezdésének d) pontja alapján állapította meg, fel sem hívhatta volna ajánlattételre. A bírság kiszabását a súlyos jogsértés miatt indokoltnak tartotta, a mértéknél a közbeszerzés értékét és azt vette figyelembe, hogy a szerződés megkötése miatt a jogsértés már nem reparálható.

Az alperes határozatának felülvizsgálata iránt előterjesztett keresetében a felperes a határozat megváltoztatását és a jogorvoslati eljárás jogsértés hiányában történő megszüntetését kérte. Nem vitatta, hogy az eredetileg megjelölt jogalap téves volt, de álláspontja szerint az elírásban megnyilvánuló tévedés korrigálására lehetőséget kellett volna adni. Azzal érvelt, hogy az alperes elnökéhez címzett tájékoztatásban a jogalapot nem kell megjelölnie, csak az eljárásfajta választására vonatkozó okokat és körülményeket, melynek eleget tett. A korrigált jogcímet illetően az volt az álláspontja, hogy az alperes tévesen értelmezi a Kbt. 125. § (1) bekezdését, mert annak helyes értelmezése azt jelenti, hogy nem kizárt az olyan ajánlattevők meghívása, akiknek ajánlatát a nyílt eljárásban a 88. § a)-e) pontja alapján nyilvánította érvénytelennek. Jogsértés hiányában a bírság törlését kérte.

Az elsőfokú bíróság ítéletével a felperes keresetét elutasította. Döntését a jogsértést illetően - az alperessel egyezően - arra alapította, hogy a tévesen megjelölt jogcím korrigálását a Kbt. nem teszi lehetővé. A jogcím kijavítása érdemben a megjelölt eljárásfajta jogcíme megváltoztatásának az elismerését jelenti. A Kbt. 125. § (1) bekezdésére alapított jogcím értelmezését illetően az alperes álláspontját fogadta el, mely szerint e jogszabályhely kizárja a hirdetmény nélküli tárgyalásos eljárásban való részvételből azokat az ajánlattevőket, akiknek ajánlatát a korábbi eljárásban a Kbt. 88. § (1) bekezdésének a)-e) pontjai alapján érvénytelennek nyilvánították.

Az alkalmazott bírság jogszerűségének vizsgálata alapján kifejtette, hogy az elkövetett jogsértés annak kiszabását megalapozta, a határozat a mérlegelés alapjául elfogadott tényeket tartalmazta.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen a felperes élt fellebbezéssel annak megváltoztatása, az alperes határozatának megváltoztatása, a jogsértés hiányának megállapítása és a bírság törlése iránt. Keresetében kifejtett érveit megismételte annak kiemelésével, hogy a Kbt. 132. §-a alapján a benyújtott tájékoztatóban a hirdetmény nélküli tárgyalásos eljárás alkalmazását megalapozó körülményeket közölte, abból, - függetlenül attól, hogy megjelölte az ajánlattételi felhívás szükségszerű kellékét, a jogszabályhelyet is, melyet elírt - az eljárás lefolytatásának jogszerűsége megállapítható. Véleménye szerint a Kbt. 317. §-a alapján az államigazgatási eljárás általános szabályairól szóló 1957. évi IV. törvény (a továbbiakban: Áe.) 16. § (3) bekezdésére figyelemmel a kérelem és a nyilatkozat tartalom szerinti megítélése és elbírálása a jogszerű jogalkotói eljárás. A Kbt. 125. § (1) bekezdése szerinti eljárás lefolytatása azért volt jogszerű, mert annak helyes értelmezéséből az következik, hogy az itt megjelölt kivételek szerinti ajánlattevőt nem kell kötelezően meghívni, de ez nem jelenti azt, hogy meghívásuk jogellenes lenne.

Az alperes ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását és perköltség megállapítását kérte a határozatban és az elsőfokú eljárás során kifejtett érvei változatlan fenntartásával.

A fellebbezés nem alapos.

Az elsőfokú bíróság a körütekintően megállapított tényállás alapján helyes jogi következtetésre jutott, amikor a felperes keresetét elutasította. A jogsértést illetően kifejtett indokait a Fővárosi Ítéltábla is osztja, a fellebbezés kapcsán a következőket emeli ki:

A hirdetmény közzététele nélkül induló tárgyalásos eljárások kezdeményezése speciális, a Kbt. 329. § szerinti, a Döntőbizottság elnöke által gyakorolt kontroll alatt áll. A Kbt. 132. §-a alapján adott, az ajánlattételi felhívást, és az ajánlattételre felhívottak adatait is tartalmazó tájékoztatóban kell az ajánlatkérőnek számot adni a tárgyalásos eljárás alkalmazását megalapozó körülményekről. Mivel a benyújtott tájékoztató mellékletét képezi az ajánlattételi felhívás is, amelynek a Kbt. 133. § (1) bekezdésének b) pontja értelmében kötelezően tartalmazni kell a tárgyalásos eljárás 125. § szerinti jogcímét is, helytállóan hivatkozott arra a felperes, hogy a tájékoztatóban elegendő a választott jogcím szerinti eljárás alkalmazását megalapozó körülményt leírni, és nem szükséges a jogcímet is megjelölni. A jogcím megjelölésének az ajánlattevőkre nézve van jelentősége, mert a közbeszerzési eljárás az ajánlattételi felhívás megküldésével indul, a ajánlattevők számára nem közömbös, hogy milyen szabályok szerint kell ajánlataikat megtenni, a tárgyaláson részt venni. A tájékoztatóban megjelölt indokok arra szolgálnak, hogy az alperes elnöke a speciális eljárásfajta felett gyakorolt controller szerepénél fogva megítélhesse egyebek mellett az ajánlattételi felhívás jogszerűségét. Az ajánlatkérő felelőssége, hogy milyen speciális eljárásfajtát választ. Azt jogcím szerint kell megtennie az ajánlattételi felhívásban, e jogcím adja meg az alperes elnöke számára a vizsgálatnak a tájékoztatóban az ajánlatkérő választását megalapozó érvek szerinti alapját, ha pedig eljárást kezdeményez, az alperesnek is e jogcímnek megfelelő feltételeket kell ellenőriznie. Sem az eljárást kezdeményező, sem az alperes nem térhet el az ajánlatkérő által választott jogcímtől. A jelen esetben az indokok nem támasztották alá a választott eljárásfajta jogszerűségét. Az alperes érvelése nyomán ezért helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy a megjelöltek alapján a felperes ezt az eljárásfajtát nem választhatta. Tévesen állítja a felperes, hogy az általa választott jogcímet nem kívánta korrigálni. A jogorvoslati eljárásban tett észrevételében nyilatkozatát maga is korrigáló nyilatkozatnak kérte tekinteni és a jogorvoslati eljárást az utóbb álláspontja szerint helyesen megjelölt jogcímre tekintettel megszüntetni. Helyesen érvelt ezért azzal az elsőfokú bíróság, hogy a jogcím korrekciója egyben azt is jelentette, hogy az eredetileg választott jogcímtől a felperes eltért. Az elsőfokú bíróság ítélete 6. oldalának 3. bekezdése - a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 164. § (1) bekezdésének felhívása - arra vonatkozott, hogy a felperes nem bizonyította, a Kbt. mely rendelkezése ad lehetőséget a bármely okból helytelenül megjelölt jogcím utólagos módosítására.

Nem alkalmazható a Kbt. 317. §-a folytán az Áe. azon rendelkezése, hogy a nyilatkozatot tartalma szerint kell elbírálni. Az Áe. a Közbeszerzési Döntőbizottság eljárására alkalmazható, de csak akkor, ha a Kbt. nem tartalmaz speciális rendelkezéseket. Nem alkalmazható ugyanakkor a közbeszerzési eljárásban,

melynek során az ajánlatkérőnek a jogcímről döntenie kell. Nem alkalmazható a Kbt. 132. § szerint szabályozott, a tájékoztató tartalmát meghatározó rendelkezések értelmezése esetén sem.

Tévesen állítja a felperes, hogy a Kbt. 125. § (1), és 124. § (2) bekezdésének a) pontjában foglalt feltételek helyes értelmezése szerint a hirdetmény közzététele nélküli tárgyalásos eljárásra meghívandó körből a 88. § (1) bekezdés a)-e) pontja a kivételeket tartalmazza. Nem vehetnek részt az eljárásban azok, akiknek ajánlatát a Kbt. 88. § (1) bekezdésének a)-e) pontja alapján a korábban lefolytatott nyílt vagy meghívásos eljárásban érvénytelenné nyilvánították. Ez a szabály a felperes állításával ellentétben nem azt jelenti, hogy nem kell, de meg lehet hívni ez utóbbi ajánlattevőket is. A Kbt. kogens rendelkezéseket tartalmaz, attól eltérni csak akkor lehet, ha a törvény kifejezetten megengedi. A ajánlatát a nyílt eljárásban a felperes a Kbt. 88. § (1) bekezdésének d) pontja alapján nyilvánította érvénytelennek, ezért nem vehetett volna részt a Kbt. 125. § (1) bekezdése szerinti eljárásban. Egyebekben ennek a jogcímnek a helyességét az alperes szükségtelenül vizsgálta, hiszen a határozatának 5. oldalán maga is hangsúlyozta, hogy nem lehetett figyelemmel a jogcímváltozásra. A kereseti kérelemnek, ekként az elsőfokú ítéletnek is része volt ez utóbbi jogszabály értelmezése, a másodfokú bíróságnak is a fellebbezésben foglaltak alapján érdemben kellett azzal foglalkoznia.

Ezen indokok kiemelésével a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése értelmében helybenhagyta.

A felperest a Pp. 78. § (1), (2) és 79. § (1) bekezdése értelmében kötelezte az alperes másodfokú perköltségének megfizetésére.

A sikertelenül fellebbező felperes személyes illetékmentessége folytán a feljegyzett fellebbezési illetéket a költségmentesség alkalmazásáról szóló 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 14. §-a alapján az állam viseli.

Budapest, 2007. március 21. napján

**Dr. Sára Katalin s.k. a tanács elnöke, Dr. Páldy Zsuzsanna s.k. előadó bíró,
Dr. Szőke Mária s.k. bíró**

A kiadmány hitelül:
írnok

